

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 542. Num uno eodémque tempore diversis actibus, quorum singulis diversæ indulgentiæ concessæ, lucrari quis possit indulgentias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

reatus pœnæ contractus, perseverat, prout cum D. Thom. l. c. a. 2. & communi docent Castrop. l. c. n. 3. Bonac. Suar. Laym. Sa. ll. cit. sed neque remoto peccato, in quo alicui concessa indulgentia, illa consequitur suum effectum, quemadmodum Sacramentum susceptum cum obice, eo sublato, consequitur suum effectum, verius contra Paludan. in 4. dist. 20. q. 4. a. 3. Sylv. l. c. n. 7. Henric. L. 7. c. 9. n. 13. tradit Castrop. l. c. n. 4. vers. at longè. eò quòd indulgentia nunquã constituta in suo esse (qualis est collata seu potius oblata tempore peccati mortalis) non possit suum effectum seu remissionem pœnæ pro peccato debita mediâ satisfactione Christi & Sanctorum habere, in quo est differentia lata inter Sacramenta & indulgentias, cum Sacramenta, quæ recedente fictione effectum habent, peccatori applicata in suo esse fuerint perfecte constituta, secus ac indulgentiæ.

3. Tertiò: requiritur operis injuncti executio, ita ut, si opus injunctum ob impotentiam aliãve causam non exequeris, indulgentiam non consequeris, cum concessio sub aliqua forma & conditione facta, ea non servata, corrumpat, arg. L. 54. § 55. de condit. & demonstr. idque etiam, licet partem operis exequeris, non consequeris partem indulgentiæ, quia non pars indulgentiæ ob dimidium opus, sed indulgentia propter opus perfectum sit promissa; Suar. d. 52. S. 3. n. 3. Laym. l. c. n. 3. Bonac. d. 6. q. 1. p. 3. n. 20. Castrop. l. c. p. 9. n. 1. Navar. de indulg. not. 9. n. 4. nisi tamen in concessione indulgentiæ caveatur: eam concedi impeditis opus injunctum exequi, ut sit in Extrav. unigenitus. de pœn. & remiss. ubi conceditur jubilæum Romanum omnibus visitantibus limina Apostolorum, etiam iis, qui eo animo iter arripientes impediti fuerunt Romam pervenire, vel nisi omisso partis operis ita fuerit levis, ut omittens censeatur moraliter opus implevisse, v. g. omitendo unum Ave, secus si opus injunctum esset trina recitatio orationis dominicæ & angelicæ, & quis tantum bis recitaret illam, cum, etsi omisso in se esset levis, non tamen respectu operis injuncti levis esset. Suar. l. c. S. 5. n. 3. Præterea requiritur, ut opus taliter præsterur, qualiter illud præstare voluit concedens indulgentias, quia, cum concessio illa sit donatio concedentis, potuit is nolle eam facere, non nisi sub conditione operis taliter præstandi. Hinc si voluerit Pontifex, opus torum fieri in statu gratiæ, id taliter exequendum, etsi illud aliàs de se necessarium non sit ad lucrandas indulgentias, sed sufficiat opus compleri seu ultimum opus fieri in statu gratiæ, cum indulgentia non concedatur ob satisfactionem & meritum operis injuncti, sed ob illius honestatem, ad quam exercendam Papa procurat homines allicere promissione indulgentiarum, Suar. cit. S. 5. à n. 6. Graff. de indulg. c. 5. n. 48. Nav. not. 19. n. 17. Bonac. l. c. q. 5. n. 10. Castrop. l. c. p. 8. num. 3. vers. notanter dixi & p. 9. n. 3. Valent. q. 20. p. 5. ad fin. De cætero certum est, opus injunctum debere esse in se honestum, cum aliàs ad finem concessionis indulgentiarum, qui est honor Dei, non conduceret. Quin & nullam circumstantiam vitari debere, docent Nav. l. c. n. 6. Rodriq. Tom. 2. qq. regul. q. 99. a. 6. Cönnich. d. 12. du. 8. eò quòd censeant opus ob pravum finem vel circumstantiam vitiatum displicere Deo, ideòque in illius honorem cedere non posse, & consequenter aptum non esse, ut ratione ipsius Satisfactio Christi applicetur & remissio peccatorum concedatur. Contrarium tamen docent Corduba de indulg. q. 22. Suar. l. c. S. 6. à num. 2. quibus inhæret Castrop. cit. p. 9. n. 5. dum dicunt

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

certum esse, Pontificem posse concedere indulgentiam sub conditione operis de se boni & honesti, etiam si in individuo honestum non sit, cum possit sine ullo opere indulgentiam concedere, & sic concedere præsumendus sit, dum opus aliquod exigit sine ulla limitatione; distinguit Laym. L. 5. Sum. tr. 7. c. 6. à num. 3. dum ait, videndum esse, num opus injunctum, etsi vitiatum, conducat ad finem intentum à Pontifice, ut contingit in datione elemosynæ ad bellum contra Turcas, & tunc ad consequendas indulgentias, secus, si ad illum finem non conducat; quam doctrinam, etsi verissimam esse dicat Castrop. cit. p. 9. num. 7. negat tamen opus injunctum sibi à Pontifice intento non conducere, tamen malè fiat, seu si vitietur ob circumstantiam vel finem per illud intentum ab eo, cui conceduntur indulgentiæ, & licet sub ea ratione vitiatum non conducat ad placendum Deo, impetrandum ab eo beneficium, ad ea tamen conducere potest, quatenus servit ad excitandos alios fideles ad pœnitentiam, & ad fovendam religionem; ita ille. Sed neque requiritur ad lucrandas indulgentias, ut opus injunctum exequaris animo & intentione formali lucrandi indulgentias, bene tamen, ut exequaris illud ex intentione habituali & interpretativa, qualem censetur habere quilibet Christianus de suscipiendis remediis salutis suæ, ut patet in suscipiente extremam unctionem, etiam dum sensibus destitutus animam agit absque eo, quòd habeat intentionem actualem formalem suscipiendi eam, ita cum Suar. d. 56. S. 1. n. 7. & Laym. l. c. ante med. n. 2. Castrop. l. c. n. 8. Item non requiritur, ut per se ipsum opus injunctum quis exequatur, dum illud actionem personalem non continet, sed v. g. sit datio elemosynæ, quam quis facere potest per famulum tanquam instrumentum suum, nisi tamen concedens indulgentiam præscriperit vel permiserit expressè aliud, v. g. exigendo dationem elemosynæ ab eodem, qui indulgentias lucraturus est, fieri, ut vel sic ejus pietatem foveat, vel meritum augeat; secus verò est, si opus spectet actionem personalem, v. g. sit jejunium, visitatio Ecclesiæ, oratio, Sacramentorum susceptio, cum quis nequeat dici jejunans, orans &c. dum ex mandato domini famulus ejus jejunat, orat &c. Laym. l. c. du. 3. n. 5. Suar. d. 52. S. 7. Castrop. n. 9. nisi tamen iterum concedens aliud permiserit, v. g. ut vitietur ejus nomine ab alio Ecclesiæ, quem tamen necesse non est esse in statu gratiæ, etsi aliàs illum requisiverit in lucraturis indulgentias.

Quæst. 542. Num uno eodemque tempore diversis actibus, quorum singulis diversæ indulgentiæ concessæ, lucrari quis possit indulgentias?

Resp. affirmativè cum Bonac. de indulg. d. 6. q. 1. p. 5. n. 31. & Castrop. cit. p. 9. n. 14. sic si recitanti rosarium & audienti missam diversæ concessæ indulgentiæ, utraque simul obtinere potest tempore auditionis Sacri recitans rosarium, quia unumquodque opus æquè eodem quàm diverso tempore impleri potest, & æquè valet ad complendam suæ concessionis causam.

Quæst. 543. Num eadem indulgentia repetito eodem opere obtineri possit?

Resp. Sub distinctione, si indulgentia concedatur sine ulla determinatione temporis, vel etiam ad longum tempus, poterit obtineri sæpius non tantum in vita, sed etiam intra annum, mensem, hebdomadam, si eo tempore opus injunctum sæpius devotè & prudenter perficiatur, Nav. l. c. Notab. 19.